— Haide să încercăm prima figură, spuse imitația de broască țestoasă. Putem dansa și fără raci. Care din noi cîntă? se adresă ea zgripțorului.

— Cîntă tu — răspunse acesta — că eu am uitat cuvintele

Cei doi începură să danseze foarte serios în jurul Alicei, că cînd-o pe picioare de cîte ori treceau prea aproape de ea și dînd din labele de dinainte ca să bată măsura. Imitația de broască țestoasă cînta foarte rar și cu glas foarte trist:

„Melcule, hai, dă-i bătaie! Vine-n spate-un porc de mare,"
Zise pietroșelu-n grabă, „și mă calcă pe picioare!
Uite cum aleargă racii și țestoasa, ca la foc.
Toți ne-așteaptă sus pe plajă. Haide, vii cu noi la joc?
Vii, nu vii tu, vii, nu vii tu, vii cu noi la joc?
Vii, nu vii tu, vii, nu vii tu, vii cu noi la joc?

N-ai habar tu ce mai joacă, zău îți spun că seamăn n-are,
Cînd ne-or prinde și cu racii ne-or zvîrli pe toți în mare."
„Mulțumesc, e prea departe, nu-i de mine așa joc,"
Pietroșelului îi spuse melcul și stătu pe loc.

Stă, nu stă el, stă, nu stă el și stătu pe loc.
Stă, nu stă el, stă, nu stă el și stătu pe loc.

Zice-amicul lui solzos: „Și ce-i dacă e departe?
Dincolo mai e un mal și doar marea ne desparte.
De treci apa dai de Franța. Știi, și-acolo e un loc
Unde să jucăm. Ascultă, haide dar, cu noi la joc!
Vii, nu vii tu, vii, nu vii tu, vii cu noi la joc?
Vii, nu vii tu, vii, nu vii tu, vii cu noi la joc?"

-Frumos dans, mulțumesc, spuse Alice, bucuroasă că se ise. Mi-a plăcut foarte mult cîntecul acela despre pie-el.

-Ei, cît despre pietroșel — spuse imitația de broască oasă — ăștia... ai văzut pietroșei, nu-i așa?

-Da — răspunse Alice — i-am văzut adesea la ci... (era e ce să spună la cină, dar se opri la vreme).

-Nu știu unde se află Ci — răspunse imitația de broască oasă — dar dacă i-ai t adesea, trebuie să știi arată.

-Cred, răspunse Alice ginduri. Țin coada în și sînt presărați cu et.

-În ce privește pesme- te înșeli — spuse imi- a de broască țestoasă — pesmetul s-ar spăla în Dar coada ei o țin adevăr în gură, pentru ivul că..., aci imitația